

Linnéuniversitetet

Kalmar Växjö

Gestaltande arbete

Vem är jag?

Författare: Jenny Tegnefur

Handledare: Maria Stam

Examinator: Beatrice Persson

Termin: HT14

Ämne: Bildpedagogik

Nivå: Avancerad

Kurskod: 2BPÄ04

Innehåll

1 Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställningar	2
1.2 Inspirationskälla	Fel! Bokmärket är inte definierat.
1.3 Teoretiska utgångspunkter	2
1.3.1 Identitet, identifikation och representation	2
1.3.2 Det dramaturgiska perspektivet	3
1.3.3 Socialkonstruktionism	3
1.4 Metod	4
1.4.1 Tillvägagångssätt	4
1.4.2 Analys av beskrivningarna	4
1.4.3 Val av gestaltning	6
1.4.4 Genomförande	7
1.5 Etiska överväganden	8
2 Resultat	9
3 Diskussion	11
4 Referenser	12

1 Inledning

Ungdomars användning av internet har ökat markant de senaste åren och utgör en stor del av deras vardagliga liv. 88 procent av ungdomarna mellan 16 och 24 år i Sverige använder sociala medier (Statistiska centralbyrån 2014, s. 9, 68). Via de sociala medierna kommunicerar de på olika sätt beroende på vad, hur och varför de vill kommunicera. Det finns flera olika sociala medier med olika fokus och funktioner varför ungdomar ofta använder sig av flera olika. En del av den internetbaserade kommunikationen är visuell där ungdomarna skickar eller publicerar bilder till en eller flera mottagare. Visuellt kommunikation via sociala medier har en stark koppling till identitet. Oavsett vad för bilder man lägger ut är de kopplade till personen som publicerat dem genom att de visar hur man ser ut, vad man gillar eller inte gillar, vart man är, vad man gör och så vidare. Via sociala medier undersöker ungdomar vilka de är, hur de bör vara och se ut för att få positiv respons samt hur andra är. Detta undersökande via sociala medier är en stor del av ungdomars liv och identitetsskapande process. Den identitetssökande delen av användandet av sociala medier togs fasta på under det självständiga arbetet, varför denna del utvaldes att lägga grund för det gestaltande arbetet.

En del av skolans uppdrag är att fostra elever och ge dem möjlighet att utveckla såväl kunskaper och en psykologisk mognad. I detta är identitetsutvecklingen central där eleverna, kanske framförallt under högstadietiden och gymnasietiden, ska försöka hitta vilka de är samt deras plats i världen. Bildundervisningen har en särskild uppgift att arbeta med identitet i undervisningen enligt kursplanen för bild (Skolverket 2011, s. 20-22). Sökandet efter sin identitet är något som jag tror är livslångt där bitarna faller på plats med åren alternativt förändras och byts ut. Frågan *Vem är jag?* har följt med mig i det självständiga arbetet om visuell kommunikation via sociala medier där ungdomarna på olika sätt beskrev fenomenet som en del av dem själva och deras liv. Parallellt med undersökningarna och arbetet med det självständiga arbetet har jag valt att själv undersöka vem jag är genom ett postmodernt arbetssätt inspirerat av Sophie Calle.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med det gestaltande arbetet är att undersöka vem jag är genom andras beskrivningar av mig. Detta ämnas uppfyllas genom att arbeta med följande frågeställningar.

- Hur beskriver andra mig?
- Hur tolkar jag andras beskrivningar av mig?

1.2 Tidigare forskning

Mitt gestaltande arbete är inspirerat från den franska konstnären Sophie Calle. Hennes konstverk utgår från hennes privatliv som hon undersöker och experimenterar med för att sedan lyfta fram delar av det i offentligheten. Calle beskriver själv sitt arbete som *"The difference with many of my works is the fact that they are also my life. They happened."* (The European Graduate School 2012). Hon har ett undersökande arbetssätt och förhåller sig nyfiken på vart arbetet kan föra henne. År 2007 genomförde Calle konstverket *Take care of yourself* som utifrån ett brev hon fått från sin pojkvän där han skriftligen gjorde slut med henne. Brevet avslutades med meningen *Take care of yourself* vilket Calle hade svårt att veta hur det skulle tolkas. Hon rådfrågade två väninnor hur de tolkade, varifrån Calle fick idén att låta en mängd kvinnor med olika professioner läsa brevet och berätta sin tolkning av det. 107 kvinnor blev en del av konstverket där Calle filmade dem undertiden de läste avskedsbrevet (Neri 2009, s. 150). I mitt gestaltande arbete valdes Calles postmoderna, undersökande arbetssätt ut som grundar sig i mitt eget privatliv. Med hjälp av andra runt omkring mig undersöker jag *Vem är jag?*.

1.3 Teoretiska utgångspunkter

Den teoretiska utgångspunkt som jag valt att arbeta utifrån är en postmodern teori med ett undersökande och frågande förhållningssätt. Jag har vänt och vridit på begreppen och haft ett öppet sinne för vart det gestaltande arbetet ska leda mig.

1.3.1 Identitet, identifikation och representation

Begreppet identitet handlar om vem man är, vill vara och inte vill vara (Gripsrud 2002, s. 18). Jostein Gripsrud menar att identitet kan ses ur två perspektiv; antingen som personligt eller socialt/kollektivt (Ibid., s. 19). Den personliga delen av identiteten innefattar det som individen anser vara unikt hos sig själv i jämförelse med andra medan den socialt/kollektiva delen utgörs av andras uppfattningar av individen. I den identitets-

skapande processen testar individen olika val och inväntar respons av valen från andra (Dunkels 2012, s. 50-51). I denna gestaltning kombineras det unika och det socialt/kollektiva perspektivet genom att gestaltningen bygger på andras uppfattningar av mig men med min tolkning och mina funderingar kring dem.

En representation är något som *står för* något. Det är en konstruerad version av vad som framställs och är inte någon fullständig återspeglning samt är inte objektiv. Representationer är subjektiva skildringar. Begreppet identifikation är nära kopplat med representation. Identifikation med någon eller något kan vara problematisk då man kan känna sig förorättad om denne någon eller något framställs på ett ofullständigt, negativt sätt av någon annan (Fagerström & Nilson 2011, s. 30-31). Linda Fagerström och Maria Nilson skriver om att i det postmoderna samhället har *människorna upphört att tro på vad som brukar kallas för "de stora berättelserna" eller de allmänt vedertagna "sanningarna" om oss själva, vår kultur och samhälle* (Ibid., s. 29). I det samhälle vi lever i är vi fostrade till ett postmodernt ifrågasättande och även ett nyfiket forskande. Vi nöjer oss inte med att identifiera oss med basal fakta om oss såsom att jag är en tjej på 24 år som heter Jenny som valt att studera till lärare och så vidare, utan vi söker förståelse om vårt inre och vilka vi verkligen är bakom fasaden. Vi använder sociala medier för att jämföra och särskilja oss från andra, vi söker bekräftelse för hur vi ser ut och vad vi gör, vi prövar och omprövar vilka vi är och vad vi gillar. På detta postmoderna utforskande utgår denna gestaltning ifrån.

1.3.2 Det dramaturgiska perspektivet

Det dramaturgiska perspektivet bygger på Erving Goffmans teori om att alla människor åtar sig roller och fasader som är de som visas för andra människor, likt skådespelare som iklär sig olika roller på en teaterscen (Goffmans 2014, s. 9). Goffman menar att individen väljer vilka sidor av sig själv som visas för andra samt döljer det som individen inte önskar att andra ska se (Ibid. s. 64). Vissa sidor av identiteten idealiseras, vissa förskönas och andra rättas till för att visa en önskad bild av sig själv (Ibid. s. 39, 45). Andras uppfattningar av individen är för individen viktig genom att en önskan finns om beröm och gillande från andra (Ibid. s. 55-57).

1.3.3 Socialkonstruktionism

Inom socialkonstruktionismen anses kunskap vara socialt konstruerad genom att kunskap konstrueras i interaktionen mellan människor. Det sociala samspelet formar och påverkar människors identitet samt hur människor agerar i olika situationer (Burr 2003,

s. 4-5). Hur människor uppfattar en individ påverkar dennes sätt att uppleva sig själv samt hur känslor och beteenden utvecklas (Hacking 1999, s. 140-141). Detta gestaltande arbete utgår ifrån andras beskrivningar och påverkan på mitt sätt att se på mig själv och mina känslor och tankar kopplat till det.

1.4 Metod

Eftersom det gestaltande arbetet ämnar att vara av en undersökande karaktär som ställer och väcker frågor har ett postmodernt arbetssätt valts som metod. Arbetsmodellen som valts är inspirerad från Sophie Calles metoder i *Take care of yourself*. Utgångspunkten i arbetet ligger i att undersöka frågan *Vem är jag?* kopplat till, det som framkom som viktigt i det självständiga arbetet om visuell kommunikation via sociala medier, andras respons och kommentarer. Dessa slags kommentarer är en del av individens identitetsskapande.

1.4.1 Tillvägagångssätt

Jag började med att samla in beskrivande texter från människor runt omkring mig genom att 60 sms skickades ut med förfrågningar om att beskriva mig. Förfrågningen var av öppen karaktär då de endast ombads att beskriva mig, utan definition på om det var insidan, utsidan, relationen till mig eller liknande. Mottagarna har blandade relationer till mig; vänner, familj och släkt men även till människor jag för längesedan umgåtts med eller har en ytligare bekantskap med. Detta för att möjliggöra en spridning av beskrivningar. Dock var jag medveten om att helt sanningsenliga bilder av mig inte skulle beskrivas då mottagarna förmodligen vill beskriva mina positiva sidor snarare än mina negativa eftersom de inte gavs möjlighet att svara anonymt. Jag fick tillbaka 37 svar med beskrivningar av mig. Bortfallet kan bero på flera anledningar såsom att jag har fel mobilnummer, en vilja att inte delta men framförallt en glömska att svara eftersom flera i efterhand meddelat och ursäktat sig då de kommit på att de inte svarat mig. I det insamlade materialet fanns dock respons från alla de kategorier av relationer jag skickat till så bortfallet ansågs inte vara något problem.

1.4.2 Analys av beskrivningarna

Meddelandena med beskrivningarna genomlästes flera gånger vid olika tillfällen och mina reaktioner och tolkningar nedtecknades. Jag analyserade både beskrivningarna och mina egna reaktioner och tolkningar. Resultatet var mestadels väntade beskrivningar eftersom jag har en bild av hur människor uppfattar mig, medan andra saker kunde vara både felaktiga (enligt mig) och oväntade. Jag funderade mycket kring vem som har

tolkningsföretråde gällande vem jag är, hur det kommer sig att det finns motsatta och olika uppfattningar av mig, till vilken grad jag själv bestämt vilken uppfattning andra ska få av mig och så vidare. Andra tankar som väcktes var hur mina reaktioner på beskrivningarna var och varför jag hakar upp mig vid vissa ordval men även varför jag på vissa beskrivningar upplevde att det saknades ord som jag tyckte att de borde beskrivit mig som. Inom fenomenologin menar man att jaget är en samling av erfarenheter (Filosofiska rummet 2010), vilket mitt arbete har kommit att följa då beskrivningarna av mig främst handlar om egenskaper och personlighet snarare än utseende och ytligheter. Beskrivningarna består av människors tolkningar och erfarenheter av mig snarare än beskrivningar av hur jag ser ut. Beskrivningarna är subjektiva snarare än objektiva.

Meddelandena lästes med olika utgångspunkter; första reaktionen, vad jag tycker stämmer eller inte, vad som gör att de svarat som de gjort, vad jag förväntat mig och vad jag inte förväntat mig och läst dem som om de beskriver någon annan än mig. Jag försökte sätta ihop en samlingsbild av vad för slags människa beskrivningarna stämmer in på. Till sist läste jag ett ord i taget och funderade kring vad varje ord betyder och hur de kan och bör tolkas. Detta var även det som jag till en början valde att arbeta vidare med som en del av undersökningen som skulle leda fram till en gestaltning. Jag skrev upp ord som satte sig kvar i minnet, ord som skilde sig från mängden, ord som jag inte kan avgöra om de är positiva eller negativa och ord som är tvetydiga. Likt Sophie Calles arbetssätt att fråga andra människor hur de tolkar något, i hennes fall ett brev (Neri 2009, s. 150) bestämde jag mig för att fråga ungdomarna jag intervjuade i det självständiga arbetet hur de skulle tolkat de orden. Exempel på ord som diskuterades var nördig, envis, nyfiken, bryr sig, ärlig, modig, trevlig och vågar säga vad du tycker. Överlag svarade ungdomarna att det helt beror på vem som kallar en för vad och i vilket sammanhang det sägs. De menade att samtliga ord som togs upp som exempel var positiva eller neutrala. En diskussion fördes kring vad det är för slags ord som de tar illa upp vid, hur de tolkar olika kommentarer beroende på vem som säger dem samt hur mycket de bryr sig om hur andra beskriver dem. En av ungdomarna jag intervjuade beskrev, när jag på slutet frågade hur man ska tolka de beskrivande orden jag fått, att man bryr sig på olika sätt om kommentarer och beskrivningar från andra. Ungdomen menade att beskrivningar av utsidan bryr man sig mer om en främlings eller någon man inte känner så väl då det är det enda den vet om en medan om en kompis beskriver ens utsida som negativ tar man inte åt sig eftersom den gillar en för insidan. Tvärtom menade ungdomen att man inte ska ta åt sig om någon man inte känner väl säger något taskigt om ens insida då den

inte känner en väl medan om en kompis kommenterat någon dålig egenskap tar man åt sig mer då den känner en väl. Oavsett hur man ser på detta är jag övertygad om att man tolkar kommentarer olika beroende på den kontext man fått kommentaren i och vem som sagt den samt med vilket syfte.

1.4.3 Val av gestaltning

Eftersom inga av orden i beskrivningarna ansågs, varken av mig eller ungdomarna, vara objektivt tvetydiga utan att det endast var ord som jag funderade på vad avsändaren i fråga kunde mena med dem bestämde jag mig för att inte fortsätta denna arbetsgång. För att få ett tillräckligt resultat att välja den vägen hade jag behövt intervjua ett stort antal människor, vilket tyvärr inte kunde rymmas inom studiens tidsram. Jag återgick istället till beskrivningarna och de funderingar jag haft efter att jag läst dem och sökte efter en annan väg att gå. Tankar som prövades var saker som; vad som är sanning – den jag ser mig som eller det andra uppfattar mig som? Jämfört med konsten – ligger konstverkets budskap i konstnärens eller betraktarens ögon? Mig själv enligt kommunikationsmodellen – vem vill jag vara? – Vad förmedlar jag utåt? – Hur uppfattar andra det? Är jag jag på grund av genetiska faktorer eller är jag socialt konstruerad? Vem hade jag varit i ett annat sammanhang? Är jag en eller flera? Vem har tolkningsföreträde? Finns det rätt och fel beskrivningar av mig? Hur påverkas jag av viljan att framstå på ett visst sätt? Hur påverkas jag av andras kommentarer av mig? Jag tror att förvirring kring vem man är finns hos alla människor, mer eller mindre och i olika perioder i livet. Dessa tankar utvecklades ytterligare av diskussionerna med ungdomarna om valda beskrivningar av mig. De reagerade inte alls på något av orden och menade att de var antingen positiva eller neutrala. Detta fick mig att fundera ytterligare på hur orden bör tolkas och varför jag anser dem vara tvetydiga i mitt fall. Kanske beror det på att man definierar och använder begrepp på olika sätt, kanske beror det på att jag sammankopplar orden till mina erfarenheter där jag mött dem förut som påverkar min tolkning, kanske reagerar jag på dem för att jag inte förväntat mig dem eller ville ha dem, kanske ville jag hellre få andra beskrivningar. Alla dessa tankar cirkulerade runt i mitt huvud varje dag i flera veckor och desto mer jag tänkte på det ju mer förvirrad blev jag. Jag insåg att frågan *Vem är jag?* inte lätt kan besvaras eftersom den är komplex i det avseendet att det inte finns ett entydligt svar på den. Det återkommande svaret på frågan, för mig, var kaos. Vem jag är innebär ett kaos och en förvirring. Vad som till en början kan kännas som en enkel fråga att besvara blir snabbt ett berg att bestiga när olika röster, beskrivningar och tolkningar kopplas till frågan. Eftersom dessa tankar har återkommit ständigt

sedan jag först läste beskrivningarna av mig valde jag att utgå från kaoset och förvirringen som jag känner ju mer jag funderar kring frågor man kan koppla till vem man verkligen är.

Andras beskrivningar av mig är grunden till mitt gestaltande arbete, vilka jag även vill arbeta med i själva gestaltningen. En stor del av vem man är utåt är även hur man ser ut. Jag valde i mitt arbete att sammankoppla dessa båda, beskrivningar av vem jag är med hur jag ser ut samt ett försök att spegla förvirringen jag känner kopplat till vem jag är. Inspirerad av ett postmodernistiskt arbetssätt vill jag arbeta multimodalt med bild och ljud för att göra ett porträtt av mig samt mina känslor i frågan *Vem är jag?*. I min gestaltning lyfter jag fram vad som egentligen kan anses vara något väldigt privat och gör det offentligt för andra att ta del av.

1.4.4 Genomförande

Samtliga beskrivningar av mig lästes in som ljudfiler av olika människor jag fått hjälp av. Som ett kompletterande ljudmaterial valde jag även att ta med låten *Mirror* av Barlowgirls eftersom det är en låt som handlar om hur spegeln alltid talat om för en hur man ska se ut och huvuvida man duger eller inte. Detta är en låt som alltid följt med mig i livet, både i svaga stunder och i starka där jag brytt mig mer eller mindre om att höra till utseendeskriterierna eller inte, varför jag ville ha med den som inledning av min gestaltning. Låten inspirerade mig till att tvådela mitt material något genom att framställa både en inre och en yttre aspekt av identitet i mitt arbete. En filmsekvens filmades in föreställande mig framför en spegel som får representera utsidans betydelse men framförallt tvivlet på att duga och pressen att se bra ut. Därefter togs fotografier av mig med olika, mer eller mindre, improviserade minspel och uttryck som för mig står för olika skeden av mig och mitt liv. Till sist redigerades de olika delarna samt klipptes ihop till en kortfilm som börjar med spegelsekvensen som sedan övergår till bilder som spelas upp med jämna intervaller med röster till som beskriver vem jag är. Efter en stund övergår filmens jämna tempo med röster som pratar mer och mer i mun på varandra och bilder som hoppar fram och tillbaka samt visas olika länge. Detta för att försöka ge betraktaren en bild av den känsla jag har kopplat till vem man är och vem som har tolkningsföreträde. Förvirringen och kaoset som man kan känna när man inte vet riktigt vem man är och vem man ska lyssna på när andra beskriver en. Förvirringen kopplat till den identitetsskapande processen. Tillsist övergår filmen till en avslutande lugnande sekvens som knyter ihop filmen med dess inledning. För mig kommer och går nämligen

förvirringen kring vem man är och stormen lägger sig emellanåt och man känner sig åter trygg med sig själv och man inser att jag kanske både är min egen bild av mig och alla andras uppfattningar samtidigt, det är bara olika roller och skepnader av mig.

1.5 Etiska överväganden

De meddelanden som skickades ut till vänner och bekanta var helt valfria för mottagarna att svara på. Inga påminnelsesms skickades ut som hade kunnat ses som en press och tvång att delta. Information om vad svaren skulle användas till beskrevs och de som svarade på meddelandet gav därmed ett indirekt godkännande till detta. I vissa meddelanden stod namn, ort eller andra kopplingar till individen med, vilka censurerades bort av konfidentiella orsaker. Den enda som blottläggs i gestaltningen är jag själv.

2 Resultat

Andras beskrivningar av mig samt min tolkning av dessa resulterade i en kortfilm; *Vem är jag?*. De allra flesta beskrivningarna handlar om hur de uppfattar mig som person och mina egenskaper. Många beskrivningar liknar varandra men en del skiljer sig åt. Beskrivningarna skiljer även åt beroende på vilken relation jag har till dem som svarat. Exempelvis beskrev någon som jag hjälpt mycket som hjälpsam och omtänksam, någon jag ofta diskuterar med beskrev mig som att jag vågar säga vad jag tycker och så vidare medan någon som jag vuxit upp med beskrev mig utifrån gemensamma referensramar och minnen vi delat tillsammans. Samtliga beskrivningar var positiva eller så gott som neutrala egenskaper om mig och inga direkta negativa beskrivningar framkom. De flesta kommentarer var väntade som jag ofta fått höra innan medan några var mer oväntade. Exempel på väntade beskrivningar var positiv, kreativ, social, omtänksam, ärlig, engagerad och ambitiös medan exempel på oväntade beskrivningar var går ibland in i dina egna tankar, friluftsvandringar – person, nördig och intellektuell.

Andras uppfattningar av vem jag är utgör min socialt/kollektiva identitet (Gripsrud 2002, s. 18). De påverkar dock även min personliga identitet eftersom identitet kan ses som en social konstruktion där vem man är formas i en social interaktion (Burr 2003, s. 4-5). Enligt Ian Hacking (1999, s. 140-141) utvecklas individens känslor och beteenden utifrån andras uppfattningar om vem denne är. Andras uppfattningar är dock inte objektiva eftersom individen kan påverka och välja vilka sidor som denne visar för andra och vad som döljs för andras insyn (Goffman 2004, s. 64). Detta kan vara anledningen till varför de allra flesta beskrivningarna av mig var lika varandra, oberoende på vilken relation respondenterna har till mig. Jag som individ har skapat en allmän bild av mig som jag vill visa utåt för alla kategorier. Det som skiljer svaren åt kan vara saker som smugit igenom min fasad alternativt att personen sett mig i situationer där jag visat andra roller av mig själv.

Texterna med andras beskrivningar av mig kan ses som olika representationer av mig. Skildringar av vem jag är men som endast täcker delar av min personlighet och som är långt ifrån fullständiga. Som Fagerström och Nilson (2011, s. 30-31) beskriver finns det en problematik med att om jag som mottagare av representationerna identifierar mig med dem kan känna mig förorättad då de inte rymmer hela min bild av mig själv. Beskrivningarna är fragmentariska, tagna ur sitt sammanhang och spontana. Hade ut-

rymme getts att ge en längre utläggning om vem jag är hade svaren förmodligen inrymt mer men ändå hade de aldrig kunnat ge en heltäckande bild av mig. Identitet är av flera anledningar ett svårdefinierat begrepp eftersom det inrymmer både vem man är och vem man vill och inte vill vara. Blir en individ beskriven med egenskapen denne har men inte vill ha kan detta bli en förolämpning trots det att den är sann. Likaså kan individen identifiera sig med någon den vill vara men som man inte är, varpå en klyfta mellan dessa föreställningar uppstår.

3 Diskussion

När jag tolkar och bearbetar andras uppfattningar av mig jämför jag dem med mina egna uppfattningar av vem jag är samt vad jag har för tidigare erfarenheter om hur andra uppfattar mig. Utifrån olika uppfattningar prövar jag sedan vad som är jag och vad som inte är det. Alltid går inte mina egna och andras bilder av mig ihop och där kommer konflikten om vem som har tolkningsföreträde in. Delvis tycker jag att eftersom jag känner mig själv bäst borde det få vara jag som avgör vem jag är, dock kan jag omöjligt se mig själv objektivt varför kanske andra är de som kan avgöra vem jag är. Om andra är de som har tolkningsföreträde framkommer en annan problematik, att andra omöjligt kan få en helhetsbild av mig eftersom ingen någonsin kommer känna mig fullt ut. Andra tolkar dessutom mig utifrån deras erfarenheter som inte behöver vara lika, varför de inte alltid kan tolka mig rätt. Frågan är om det ens finns någon rätt eller fel tolkning och uppfattning av vem någon är? Jag ser det som att en identitet inte är statisk eller ens förkroppsligad, varför ingen kan säga vem någon verkligen är. Däremot kan alla, med hjälp av små fragment, närma sig den verkliga identiteten. Det faktum att ingen har en fullständigt korrekt bild av någon tror jag är en bidragande faktor till varför förvirring kan uppstå när man som individ blir beskriven av andra.

Jag identifierar mig med min egen representation av mig och känner mig kanske förörrättad när någon annan framställer mig på något annat sätt än jag förväntat mig. När att andra skildrar sina bilder av mig jämför jag dem med min representation och reagerar då på likheter och skillnader mellan dessa, vad som stämmer överrens och vad som går emot samt vad som finns med och vad som saknas. Beskrivningar som tillhör vem jag skulle vilja vara, men eventuellt inte själv anser att jag är, höjer mitt självförtroende medan beskrivningar om vem jag inte vill vara sänker mitt självförtroende. Min självbild påverkas av hur andra beskriver mig då de ger mig förändringar om vart jag är på stegen upp till den jag vill vara. Jag tror att alla känner mig mer eller mindre säkra på sig själva i olika perioder i livet. Förvirringen och osäkerheten kring vem man egentligen är som jag försökt skildra i min gestaltning tror jag att alla känner igen. Ibland känner man sig stabil och ibland är allt kaos och livet är en karusell som hoppar mellan dessa olika stadier.

4 Referenser

- Burr, V. (2003). *Social constructionism*. (2. uppl.) London: Routledge.
- Dunkels, E. (2012). *Vad gör unga på nätet?*. (2., rev. uppl.) Malmö: Gleerup.
- Fagerström, L. & Nilson, M. (2008). *Genus, medier och masskultur*. Malmö: Gleerup.
- Filosofiska rummet*. (2010). Om fenomenologi. [Radioprogram]. Producent: Peter Sandberg. Sveriges Radio, P1, 28 maj.
- Goffman, E. (2014). *Jaget och maskerna: en studie i vardagslivets dramatik*. (6. uppl.) Stockholm: Studentlitteratur.
- Gripsrud, J. (2002). *Mediekultur, mediesamhälle*. (2. uppl.) Göteborg: Daidalos.
- Hacking, I. (1999). *The social construction of what?*. Cambridge, Mass.: Harvard Univ. Press.
- Neri, L. (2009). Sophie's choice. I A. Tarsia, H. Vaughan & C. Stobbs (Red.), *Sophie Calle* (ss. 150-156). Wales: Whitechapel Gallery.
- Skolverket. 2011. *Läroplan för grundskolan, förskoleklassen och fritidshemmet 2011*. Stockholm: Skolverket.
- Statistiska centralbyrån. (2014). *Privatpersoners användning av datorer och internet 2013*. http://www.scb.se/Statistik/_Publikationer/LE0108_2013A01_BR_IT01BR1401.pdf (2014-11-03).
- The European Graduate School. (2012). *Sophie Calle – Biography*. <http://www.egs.edu/faculty/sophie-calle/biography/> (2014-12-18).